

Věc C-259/24

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

12. dubna 2024

Předkládající soud:

Tribunal judiciaire de Marseille (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

8. srpna 2024

Navrhovatelka:

SAS Ténergie Développement

Odpůrci:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[omissis]

USNESENÍ TÝKAJÍCÍ SE INCIDENČNÍHO SPORU

[omissis]

Věc: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT v. LE DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE (REGIONÁLNÍ ŘEDITEL CELNÍHO ÚŘADU V MARSEILLE), Établissement public Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse (Veřejná instituce Mezuregionální celní ředitelství pro regiony Provence-Alpes-Côte d'Azur a Korsika), Établissement public Direction Régionale des Douanes de Marseille (Veřejná instituce Regionální celní ředitelství v Marseille)

[omissis] ve sporu mezi:

NAVRHOVATELKOU V PŮVODNÍM ŘÍZENÍ A V INCIDENČNÍM SPORU SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [omissis]

[omissis] [kontaktní údaje a zástupce navrhovatelky]

ODPŮRCI V PŮVODNÍM ŘÍZENÍ A V INCIDENČNÍM SPORU

LE DIRECTEUR RÉGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE (REGIONÁLNÍ ŘEDITEL CELNÍHO ÚŘADU V MARSEILLE),
[omissis]

DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE ALPES COTE D'AZUR CORSE (MEZIREGIONÁLNÍ CELNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO REGIONY PROVENCE-ALPES-COTE D'AZUR A KORSIKA), zastoupené ředitelem, [omissis]

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE (REGIONÁLNÍ CELNÍ ŘEDITELSTVÍ V MARSEILLE), zastoupené ředitelem, [omissis]

[omissis] [kontaktní údaje a zástupce odpůrců]

[omissis] [procesní aspekty]

POPIS SPORU:

Skupina TENERGIE vyvíjí a provozuje solární elektrárny ve Francii.

Společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT získává materiály nezbytné pro výstavbu solárních elektráren od dodavatelů z různých zemí. V roce 2013 si vybrala společnost UPSOLAR k zajištění koordinace výroby solárních panelů tchajwanského subdodavatele, společnosti TYNSOLAR COP.

Od prosince roku 2013 byly voltaické solární panely dováženy do Fos-sur-Mer a propouštěny do volného oběhu a spotřeby prostřednictvím společností Gontrand Frères a Kuehne Nagel, celních zástupců, kteří byli pověřeni podávat prohlášení společnosti Ténergie Développement.

V návaznosti na mezinárodní vyšetřování, které si v roce 2014 vyžádal OLAF ([Evropský] úřad pro boj proti podvodům) s cílem ověřit celní původ fotovoltaických panelů dodávaných z Tchaj-wanu a dovážených do Evropy, francouzské celní orgány podrobily kontrole dovoz společnosti TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Dne 15. října 2015 uvedené orgány doručily společnosti TENERGIE DEVELOPPEMENT oznámení o výsledku šetření týkajícího se porušení evropských právních předpisů v oblasti antidumpingu; dne 15. prosince 2015 bylo vydáno oznámení o porušení právních předpisů z důvodu nepravdivých prohlášení o původu panelů dovezených v období od 18. prosince roku 2013 do 27. února roku 2014.

První platební výměr byl uvedené společnosti zaslán dne 2. března 2016.

Dne 21. listopadu 2019 celní ředitelství na základě návrhu na zrušení platebního výměru podaného společností TENERGIE DEVELOPPEMENT zrušilo uvedený výměr ze dne 2. března 2016 z důvodu, že nebylo dodrženo právo být vyslechnut.

Následně dne 11. prosince 2019 jí celní ředitelství doručilo nové oznámení o výsledku šetření.

Dne 26. srpna 2020 celní ředitelství uvedené společnosti doručilo oznámení o porušení platných právních předpisů v oblasti cel.

Nový platební výměr [omissis] byl vydán ke dni 16. září 2020 na částku 2 405 887 eur (antidumpingové clo ve výši 1 979 575 eur a vyrovnávací clo ve výši 426 321 eur).

Opravný prostředek podaný daňovým poplatníkem byl dne 4. března 2021 zamítnut regionálním ředitelem celního úřadu.

Společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 12. dubna 2021 požádala o prominutí antidumpingového cla a vyrovnávacího cla ve výši 2 405 887 eur, která jí byla oznámena platebním výměrem [omissis] ze dne 16. září 2020.

Regionální ředitel celního úřadu vydal doporučeným dopisem s doručenkou [ze] dne 19. října 2021 zamítavé stanovisko.

Společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT podala dne 4. května 2021 proti meziregionálnímu celnímu ředitelství a meziregionálnímu celnímu úřadu k soudu v Marseille žalobu, kterou se domáhala zrušení uvedeného platebního výměru.

Rozsudkem ze dne 9. května 2023 soud v Marseille zamítl žalobu společnosti TENERGIE DEVELOPPEMENT, která se proti tomuto rozhodnutí odvolala.

Dne 18. května 2021 zaevidovaly celní orgány novou žádost o prominutí cla od společnosti TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Dne 16. září 2021 vydalo Generální ředitelství cel ohledně této žádosti o prominutí cla nepříznivé stanovisko.

Dopisem doručeným dne 29. listopadu 2021 Generální ředitelství cel oznámilo své konečné rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prominutí cla.

V návaznosti na procesní akt ze dne 25. února 2022 společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT podala proti Meziregionálnímu celnímu ředitelství pro regiony Provence-Alpes-Côte d'Azur [a Korsika], Regionálnímu celnímu ředitelství v Marseille a Regionálnímu řediteli pro cla a nepřímé daně v Marseille k soudu v Marseille žalobu, kterou se domáhala toho, aby:

- zrušil rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prominutí cla, kterou správní orgány obdržely dne 19. dubna 2021;
- nařídil prominutí antidumpingového cla, vyrovnávacího cla a úroků z prodlení v plném rozsahu;
- v opačném případě celním orgánům nařídil, aby věc znovu prošetřily a postoupily ji Evropské komisi k posouzení;
- uložil Mezuregionálnímu celnímu ředitelství pro regiony Provence-Alpes-Côte d'Azur a Korsika, Regionálnímu celnímu ředitelství v Marseille a Regionálnímu řediteli pro cla a nepřímé daně v Marseille povinnost, aby jí společně a nerozdílně zaplatili částku 50 000 eur jako náhradu škody.

Navrhuje rovněž, aby jim byla uložena povinnost zaplatit jí společně a nerozdílně 10 000 eur podle článku 700 Code de Procédure Civile (občanský soudní řád), jakož i nahradit společně a nerozdílně náklady řízení.

Tvrdí, že se francouzské, evropské a tchajwanské celní orgány dopustily pochybení a že nemohla toto pochybení přiměřeným způsobem zjistit a že jednala v dobré víře.

Z toho vyvozuje, že jsou splněny podmínky pro prominutí cla.

Tvrdí, že správní orgány se dopustily pochybení, když Evropská komise prostřednictvím OLAF (Evropský úřad pro boj proti podvodům), který měl důkazy o tom, že dodané solární panely pocházejí z ČÍNY, neprovedla důkladnější šetření a neupozornila společnosti, které si dané panely objednaly. Kromě toho tvrdí, že celní orgány, které prováděly kontroly výrobků, jež si objednala, a které měly v tomto ohledu příslušné důkazy, měly provést důkladnější kontrolu nebo ji alespoň informovat o svých podezřeních ohledně skutečného původu panelů během prvních šetření prováděných v roce 2014.

Má za to, že absence námitek po kontrole představuje aktivní pochybení správních orgánů ve smyslu článku 119 evropského celního kodexu; že tchajwanská osvědčení o původu nebyla zneplatněna a byla i po celní kontrole k dispozici na internetových stránkách tchajwanské obchodní komory; že odpůrci neprokázali, že pochybení tchajwanských orgánů bylo vyvoláno prohlášeními subdodavatele a společnosti UPSOLAR.

Tvrdí, že tchajwanské orgány, které mají prostředky k ověření místa výroby zařízení na místě, pochybily a neprohlásily osvědčení o původu za neplatná, a to navzdory šetření úřadu OLAF na místě a informacím, které obdržely po přijetí evropského nařízení z roku 2014.

Dovolává se vyšší moci, neboť toto pochybení nebylo hospodářským subjektem zjistitelné, jelikož nemá takové vyšetřovací a kontrolní prostředky jako francouzské celní orgány a tchajwanské orgány.

Pokud jde o obtížnou zjistitelnost pochybení, poukazuje na to, že uplatňované právní předpisy jsou obzvláště složité v mezinárodním kontextu, který je pro malé a střední podniky obtížně srozumitelný; že není specializována na celní záležitosti a nemohla provést hloubkovou analýzu, aby zjistila skutečný původ panelů [kontrolovaných] orgány Společenství.

Navrhovatelka připomíná, že před navázáním smluvních vztahů se společností UPSOLAR zadala nezávislé společnosti provedení kontroly podmínek, za nichž byly solární panely vyrobeny tchajwanským subdodavatelem. Dodává, že jí společnost UPSOLAR oznámila výsledky šetření provedených na místě auditorskými společnostmi.

Tvrdí, že důkazní břemeno ohledně toho, že mohla zjistit skutečný původ panelů, nesou celní orgány, které předkládají takové tvrzení. Tvrdí, že zpráva úřadu OLAF z listopadu roku 2014 neobsahuje žádné důkazy, které by potvrzovaly, že jednala s cílem vyhnout se placení cla.

Dovolává se své dobré víry, jak bylo uznáno v protokolu ze dne 15. prosince 2015.

Podpůrně žádá o prominutí cla v zájmu spravedlnosti (článek 120 celního kodexu Společenství). Tvrdí, že se nachází ve zvláštní situaci a že se nedopustila klamavého jednání nebo hrubé nedbalosti; že jsou splněny podmínky pro prominutí cla.

Uvádí, že přijala nezbytná opatření k řízení obchodního rizika spojeného s transakcí tím, že nechala provést šetření a ověření na místě. Tvrdí také, že tchajwanské orgány pochybily v oblasti dohledu.

Ještě podpůrněji uvádí, že francouzské celní orgány porušily článek 41 Listiny základních práv a článek 22 celního kodexu Unie a že nebylo dodrženo její právo být vyslechnuta. Uvádí, že konečné rozhodnutí, kterým se odmítá prominutí cla, bylo vypracováno před uplynutím třicetidenní lhůty v rámci práva být vyslechnut, která jí byla oznámena dne 21. září 2019, a ve stejný den, kdy zaslala své připomínky.

Dodává, že v důsledku nepříznivého rozhodnutí celních orgánů utrpěla škody.

Francouzské celní orgány navrhly zamítnutí žádostí. Navrhují, aby byla společnosti TENERGIE DEVELOPPEMENT uložena povinnost zaplatit jim částku 3 000 eur z titulu výdajů nad rámec náhrady nákladů řízení.

Tyto orgány uvádějí, že osvědčení vydané tchajwanskými orgány neprokazuje celní původ zboží ve smyslu antidumpingových právních předpisů. Upřesňují, že uvedená fyzická kontrola na Tchaj-wanu se týkala dříve dovezených panelů.

Dodávají, že protokol ze dne 15. prosince 2015 neobsahuje žádné uznání nezjistitelného pochybení, ale pouze neexistenci důkazů o nedostatku dobré víry na straně společnosti TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Tyto orgány zpochybňují, že by celní útvary samy jakkoli pochybily svým aktivním jednáním. Tvrdí, že hospodářský subjekt nikdy neujistily o původu dováženého zboží. Tvrdí, že samotné zboží a průvodní doklady neumožňují zpochybnit jeho původ od prosince roku 2013 do května roku 2014. Upřesňují, že před obdržetím stanoviska úřadu OLAF po misi v listopadu roku 2014 neměly žádné důkazy, které by prokázaly chybný původ zboží; že orgány třetí země nejsou oprávněny rozhodovat o nepreferenčním původu výrobků v rámci antidumpingové politiky evropských orgánů a že mezi tchajwanskými a evropskými orgány neexistuje v této věci žádná dohoda o spolupráci. Vyvozují z toho, že pochybení tchajwanských orgánů jako podmínku pro prominutí cla nelze akceptovat. Dodávají, že vyšetřování úřadu OLAF odhalilo podvody při vydávání osvědčení o původu; že pasivní pochybení nelze uznat, neboť když prohlášení akceptovaly, nebylo tomu tak na základě informací, které by jim umožnily odhalit chyby v prohlášeních; že vzhledem k tomu, že pochybení orgánů není závažné, není třeba zkoumat podmínku týkající se jeho nezjistitelnosti a podmínku dobré víry hospodářského subjektu.

Podpůrně k otázce spravedlnosti tyto orgány uvádějí, že nedostatek dobré víry dodavatele není pro hospodářský subjekt zvláštní okolností, nýbrž rizikem spjatým se samotným obchodováním, proti němuž si může zajistit krytí. Dodávají, že selhání jejího dodavatele UPSOLAR nepředstavuje výjimečnou situaci, která by měla jít k tíži Evropské unie.

A ještě podpůrněji tyto orgány poukazují na chybu v datu na dopisu obsahujícím odpověď správního orgánu, který byl odeslán doporučeným dopisem s doručenkou dne 26. listopadu 2021. Uvádějí, že společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT neposkytla žádné nové informace ve srovnání s těmi, které byly uvedeny dříve.

Dne 27. března 2023 bylo vydáno usnesení o ukončení přípravné fáze řízení a ústní jednání ve věci bylo nařízeno na 11. září 2023.

Podáním doručeným dne 29. srpna 2023 celní orgány požádaly o zrušení usnesení o ukončení přípravné fáze řízení, aby se mohly opřít o rozsudek vydaný dne 9. května 2023.

Tato věc byla dne 23. října 2023 vrácena do přípravné fáze řízení.

Podáním doručeným dne 22. října 2023 požádala společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT, aby byla Evropskému soudnímu dvoru předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a aby bylo přerušeno řízení.

Ve svém posledním podání k incidenčnímu sporu, doručeném dne 10. února 2024, společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT požádala soudce pověřeného vedením přípravné fáze řízení, aby:

- prohlásil její žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- v souladu s tím nařídil osvobození od cla nebo prominutí vyměřeného cla ve výši 2 405 887 eur, jakož i úroků z prodlení a sankce,
- v případě potřeby předložil Soudnímu dvoru Evropské unie následující žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU:

[omissis] [předběžné otázky viz výrok]

- přerušil řízení o žalobě až do rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

Navrhovatelka tvrdí, že využila řadu externích zdrojů, neboť provedla audity prostřednictvím nezávislých společností; že Evropská komise zahájila mezinárodní vyšetřování prostřednictvím úřadu OLAF; že ji celní orgány měly informovat o souboru důkazů, které mohly naznačovat, že panely mohly pocházet z Číny; že celní orgány nesplnily svou povinnost péče; že dne 24. února 2014 provedla kontroly dokladů a fyzickou kontrolu, aniž zjistila jakoukoli nesrovnalost ohledně původu zboží; že celní orgány přijaly a potvrdily dovoz zboží za účelem propuštění do volného oběhu a spotřeby;

Navrhovatelka tvrdí, že požádala o prominutí cla jak na základě pochybení, kterého se měly dopustit příslušné orgány, tak i na základě ustanovení o jednání v zájmu spravedlnosti; že francouzské celní orgány, které mají přesně stanovenou pravomoc, byly povinny postoupit věc Evropské komisi k rozhodnutí.

Francouzské celní orgány ve svém posledním podání, které bylo doručeno dne 9. ledna 2024, navrhuje, aby bylo konstatováno, že nejsou splněny podmínky pro prominutí cla podle článků 119 a 120 celního kodexu Unie; aby bylo konstatováno, že znění článku 116 celního kodexu Unie je jasné a nevyžaduje výklad; aby bylo konstatováno, že neexistují důvody pro postoupení žádosti společnosti TENERGIE o prominutí cla Evropské komisi, a tudíž že je třeba její žádosti zamítnout; a aby bylo o nákladech řízení rozhodnuto později.

Uvedené orgány tvrdí, že nejsou povinny postoupit věc Komisi, pokud mají za to, že nejsou splněny podmínky požadované článkem 116 celního kodexu Unie; že Komise neporušila své povinnosti; že se nedopustily žádného pochybení ve smyslu článku 119 celního kodexu Unie; že okolnosti daného případu souvisejí s výsledky šetření Unie; že celní orgány nikdy nepotvrdily hospodářskému subjektu deklarovaný původ výrobků, a to ani v době dovozních operací, ani při následných kontrolách prováděných úřadem ve Fos a Regionální vyšetřovací službou; že správním orgánům nelze vytýkat, že přijaly nepreferenční osvědčení o původu, neboť tyto doklady nebyly při dovozu nijak vyžadovány; že se francouzské celní orgány nedopustily žádného aktivního pochybení, neboť neměly

důvod pochybovat o deklarovaném původu výrobků, a že se nedopustily nesprávného použití platných právních předpisů.

Pro úplnější popis žalobních důvodů a tvrzení účastníků řízení viz podání citovaná výše.

ODŮVODNĚNÍ ROZHODNUTÍ:

Článek 49 druhý pododstavec code de procédure civile (občanský soudní řád) stanoví, že *„závisí-li řešení sporu na otázce, která vyvolává závažné obtíže a spadá do pravomoci správního soudu, postoupí jej soud, který původně zahájil řízení, příslušnému správnímu soudu. [...] Soud přeruší řízení až do rozhodnutí o předběžné otázce.“*

Podle článku 378 code de procédure civile (občanský soudní řád) *„Rozhodnutí o přerušení řízení přerušuje řízení na dobu, [nebo] do doby, než nastane taková událost, kterou určí“.*

Článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že

„Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) *výkladu Smluv,*
- b) *platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.*

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie [...]“

Článek 116 celního kodexu Unie stanoví, že:

„1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto oddíle, částky dovozního nebo vývozního cla se vracejí nebo promíjejí z kteréhokoliv z těchto důvodů:

- a) *přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla;*
- b) *vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám;*
- c) *chyba ze strany příslušných orgánů;*
- d) *v zájmu spravedlnosti.*

[...]

3. Pokud mají celní orgány za to, že by clo mělo být vráceno nebo prominuto podle článku 119 nebo 120, příslušný členský stát postoupí věc k rozhodnutí Komisi v těchto případech:

- a) celní orgány mají za to, že zvláštní okolnosti jsou důsledkem nesplnění povinností ze strany Komise;
- b) celní orgány mají za to, že se Komise dopustila chyby ve smyslu čl. 119;
- c) okolnosti případu souvisejí s výsledky šetření Unie prováděného podle nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. května 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů nebo podle jiných právních předpisů Unie nebo dohod, které Unie uzavřela s některými zeměmi nebo skupinami zemí, obsahujících ustanovení o provádění takových šetření Unie;
- d) částka, kterou může být dotyčná osoba povinna zaplatit v souvislosti s jednou nebo více dovozními či vývozními operacemi, je v důsledku chyby nebo zvláštních okolností rovna částce 500 000 EUR nebo tuto částku převyšuje.

Bez ohledu na první pododstavec se věc nepostoupí v těchto situacích:

- a) Komise již přijala rozhodnutí v případě obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky;
- b) Komise se již případem obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky zabývá.

4. Pokud celní orgány ve lhůtách uvedených v čl. 121 odst. 1 samy zjistí, že částka dovozního nebo vývozního cla má být vrácena nebo prominuta podle článků 117, 119 nebo 120, vrátí ji nebo prominou z vlastního podnětu, s výhradou pravidel týkajících se rozhodovacích pravomocí.

5. Clo se nevrátí ani nepromine, je-li situace, která vedla k oznámení celního dluhu, výsledkem klamavého jednání dlužníka.

6. Pokud celní orgány clo vrátí, nejsou povinny platit úrok.

Úrok však musí být zaplacen, jestliže rozhodnutí o vrácení cla nebylo provedeno do tří měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy nedodržení lhůty bylo mimo kontrolu celních orgánů.

V takových případech se úrok platí od data uplynutí tříměsíční lhůty do doby, než je clo vráceno. Úroková sazba se stanoví v souladu s článkem 112.

7. Jestliže celní orgány clo vrátí nebo prominou omylem a není-li původní celní dluh promlčen podle článku 103, původní celní dluh se obnoví.“

Článek 119 – Chyba ze strany příslušných orgánů.

„1. V případech jiných než těch, které jsou uvedeny v čl. 116 odst. 1 druhém pododstavci a v člancích 117, 118 a 120, se částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promine, pokud byla v důsledku chyby příslušných orgánů původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu nižší, než je splatná částka, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit; a
- b) dlužník jednal v dobré víře.

[...]“.

Článek 120 – Jednání v zájmu spravedlnosti.

„1. V případech jiných než uvedených v čl. 116 odst. 1 druhém pododstavci a v člancích 117, 118 a 119 se částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promine v zájmu spravedlnosti, vznikl-li celní dluh za zvláštních okolností, jež nelze přičítat klamavému jednání nebo hrubé nedbalosti dlužníka.

2. Má se za to, že zvláštní okolnosti ve smyslu odstavce 1 existují, pokud je z okolností případu zřejmé, že se dlužník ve srovnání s jinými subjekty vykonávajícími stejnou podnikatelskou činnost nachází v mimořádné situaci a že by v případě neexistence těchto okolností neutrpěl újmu způsobenou výběrem částky dovozního nebo vývozního cla.“

Vzhledem k tomu, že se jedná o věc projednávanou soudem prvního stupně, proti jehož budoucímu rozhodnutí bude možné podat opravný prostředek, je předložení věci k výkladu Soudnímu dvoru Evropské unie nepovinné.

V projednávaném případě závisí vyřešení projednávaného sporu na otázce, která vyvolává závažné obtíže.

Společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT má totiž za to, že při předložení zboží celním orgánům poskytla všechny nezbytné dokumenty, zejména tchajwanské osvědčení o původu, a že francouzské celní orgány navzdory fyzické kontrole zboží v únoru roku 2014 a otázkám položeným celním zástupcem nikdy nevyjádřily sebemenší výhradu, ani neupozornily na žádnou nesrovnalost ohledně původu zboží; že tedy přijaly a potvrdily dovoz zboží za účelem propuštění do volného oběhu a spotřeby.

Tato společnost má tedy za to, že akceptace celního prohlášení obsahujícího nesprávné sazební zařazení dotčeného zboží představovala chybu ve smyslu článku 119 celního kodexu Unie.

Tato společnost dále uvádí, že jakmile úřad OLAF zahájil své vyšetřování, evropské a francouzské orgány si byly vědomy rizik spojených s dovozem a měly

hospodářské subjekty na tato rizika upozornit; dále celní orgány, jejichž kontroly byly založeny především na závěrech z mezinárodního vyšetřování vedeného úřadem OLAF, které odpovídalo právě kritériím stanoveným v člancích 2 a 20 nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997, měly její žádost o prominutí cla postoupit Evropské komisi.

V tomto ohledu je důležité připomenout, že zpráva úřadu OLAF uvádí, že dne 24. listopadu 2014 obdržel uvedený úřad od tchajwanských celních orgánů údaje o překládce více než 1 200 kontejnerů obsahujících solární panely pocházející nebo odeslané z Čínské lidové republiky přes Tchaj-wan do EU. Tyto údaje se týkaly dovozu do svobodného pásma (celní prohlášení F1) na Tchaj-wanu a zpětného vývozu jejího zboží ze svobodných pásem na Tchaj-wanu (celní prohlášení F5). První analýza údajů poskytnutých úřadem OLAF ukázala, že celkem 925 jednotlivých kontejnerů obsahujících solární panely lze přiřadit k dovozům do Evropské unie deklarovaným členskými státy.

Společnost TENERGIE DEVELOPPEMENT je tedy oprávněna v zájmu naplnění cíle mechanismu, který má Komisi umožnit zajištění jednotné komunitární judikatury v této oblasti a zamezení překážkám v důsledném uplatňování celního kodexu Unie, položit otázku, zda měly celní orgány zajistit postoupení věci k rozhodnutí Evropské komisi.

V důsledku toho je třeba v zájmu řádného výkonu spravedlnosti přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru Evropské unie, který má pravomoc rozhodnout, následující předběžné otázky položené společností TENERGIE DEVELOPPEMENT:

[*omissis*] [znění předběžných otázek uvedených ve výroku].

[*omissis*] [aspekty vnitrostátního řízení]

Z TĚCHTO DŮVODŮ:

[*omissis*] [vnitrostátní řízení]

TENTO SOUD ROZHODL, že se Soudnímu dvoru Evropské unie předkládají k rozhodnutí následující předběžné otázky položené společností TENERGIE DEVELOPPEMENT:

1. Musí být článek 116 celního kodexu Unie za předpokladu, že společnost podávající žádost splňuje, stejně jako je tomu v projednávaném případě, podmínky uvedené v člancích 119 a 120 tohoto celního kodexu, vykládan v tom smyslu, že ukládá příslušným vnitrostátním orgánům povinnost postoupit Evropské komisi věc týkající se žádosti o prominutí oznámeného cla?
2. Pokud by odpověď zněla tak, že tyto vnitrostátní orgány mají v takovém případě přesně stanovenou pravomoc, může nesplnění povinnosti

postoupit Evropské komisi věc týkající se žádosti o prominutí cla vést k prominutí vyměřených cel a sankcí?

3. Je-li odpověď na druhou otázku záporná, lze zásadu, podle které musí členský stát nahradit škodu způsobenou jednotlivcům porušením práva Evropské unie, je-li mu toto porušení v plném rozsahu přičitatelné, použít v případě, že tento členský stát nesprávně použil článek 116 celního kodexu Unie, pokud by tam stanovená povinnost postoupit věc týkající se žádosti o prominutí cla byla považována za přiznání práv jednotlivcům, toto porušení by bylo dostatečně závažné a existovala by přímá příčinná souvislost mezi tímto porušením a škodou vzniklou poškozenému?

[*omissis*] [přerušeni řízení]

[*omissis*] [aspekty vnitrostátního řízení]